

§ 224, sidste stk. in fine, men også med værdien af det bjergede, idet en undergang af det bjergede gods, for hvilket bjergeren intet ansvar har efter almindelige erstatningsregler, ikke bør komme denne til skade.

Til § 134.

Bestemmelsen fastsætter, at der, når der er indtruffet en flyveulykke, som medfører, at nogen i eller uden for luftfartøjet afgår ved døden eller kommer alvorligt til skade, eller hvorved luftfartøjet eller ejendom uden for dette lider alvorlig skade, skal iværksættes en undersøgelse.

Begrebet flyveulykke skal, overensstemmende med en af ICAO given definition, i øvrigt afgrænses således, at en flyveulykke kun foreligger, når ulykken er sket direkte i forbindelse med flyvning, og når der derhos er adækvat årsagssammenhæng mellem ulykken og mangler ved luftfartøjet, dets betjening, luftfartsanlæg, disses drift eller tjenesten på jorden. Det må administrativt fastsættes, hvornår flyvningen i denne forbindelse skal anses for påbegyndt, henholdsvis afsluttet. Bestemmelsen vil efter det anførte ikke komme til anvendelse, hvor der sker ulykke eller havari ved luftfartøjets eftersyn og reparation forud for flyvningens påbegyndelse eller efter dens afslutning.

Definitionen giver i øvrigt udtryk for, at der skal være sket alvorlig skade på person, luftfartøj eller ejendom uden for dette. Mindre havarier og uheld samt skade på gods i et luftfartøj, der ikke har medført risiko for alvorlig flyveulykke, omfattes således ikke af bestemmelsen. Om der i disse tilfælde skal foretages noget af luftfartsvæsenet, må således bl. a. hero på de særlige forskrifter vedrørende benyttelse af flyvepladser, drift af luftfartøjer m. v.

Undersøgelse skal også foretages, når der har været alvorlig fare for en flyveulykke, eller der er indtruffet noget, som tyder på, at der har foreligget en væsentlig fejl ved luftfartøjet, dets betjening, luftfartsanlæg, disses drift eller tjenesten på jorden.

Til § 135.

Bestemmelsen fastslår i korthed, at luftfartøjet, dets dele eller spor i øvrigt efter ulykken ikke uden politiets tilladelse må fjernes eller røres, før luftfartsvæsenet har foretaget sine undersøgelser, medmindre der af politiet i forståelse med luftfartsvæsenet gives tilladelse hertil. Berøring og fjernelse må kunne ske, hvor nødretshensyn tilsiger det, således først og fremmest hvor det er påkrævet for at redde menneskeliv, men også i øvrigt for at sikre større værdier, fjerne fare for omgivelserne m. m., hvorfor der i forslaget er optaget en hertil sigtende regel.

Til § 136.

Bestemmelsen giver luftfartsvæsenet adgang til at foretage undersøgelse på ulykkesstedet, til at kræve fremlagt bøger og dokumenter vedrørende luftfartøjet og dets besætning samt til at foretage afhøringer, uden at udsagn dog kan kræves afgivet under vidneansvar.

I stk. 3 bestemmes det, at politiets bistand kan kræves til undersøgelsen i det omfang, det skønnes fornødent. Politiets bistand vil normalt bestå i, at det foretager afspærringer, hindrer eventuelle tilstedeværende i at fjerne vragele m. v. samt eventuelt foretager afhøringer med henblik på, om der er begået lovovertrædelser. For at undgå mulige misforståelser og kompetencevanskeligheder er det fundet mest hensigtsmæssigt, at det i lovtæksten fastslås, at politiets og anklagemyndighedens ved retsplejeloven hjemlede ret og pligt til at iværksætte selvstændige efterforskningskridt, når mistanke om et strafbart forhold foreligger, ikke berøres af loven. De nærmere regler om politiets medvirken fastsættes i øvrigt administrativt.

I stk. 4, 1. punktum, foreslås, at luftfartøjsejeren eller brugeren samt andre, for hvis interesser undersøgelsen kan have betydning, skal have lejlighed til at blive bekendt med undersøgelsen og begære yderligere undersøgelse foretaget.

Til § 137.

Når luftfartsvæsenet har afsluttet sin undersøgelse, skal det afgive rapport herom til ministeren for offentlige arbejder. Der er ikke fastsat nogen frist herfor; men det skal ske så snart som muligt.

Rapporten skal indeholde en redegørelse for årsagen eller den sandsynlige årsag til ulykken samt en udtalelse om forholdsregler, der kan træffes for at undgå yderligere ulykker af samme eller lignende art.

Luftfartsvæsenet skal endvidere fremkomme med en udtalelse om, hvorvidt der efter dets opfattelse foreligger overtrædelse af gældende forskrifter eller misligholdelse af tjenesteplichter.

Såfremt dette er tilfældet, kan der være tale om at pålægge straf ved de almindelige domstole i henhold til § 149. Der kan endvidere være tale om at iværksætte disciplinære foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan dog kun iværksættes over for luftfartsvæsenets personale i henhold til tjenestemandsløven.

Såfremt det konstateres, at en certifikatindehaver i forbindelse med ulykken har gjort sig skyldig i et forhold, der kan give anledning til inddragelse af certifikat, skal luftfartsvæsenet komme med indstilling i så henseende.